



Жао ми је што вам кварим забаву и екстазу која је последица тога што је коначно неко у Србији са „мејнстрим“ медија стиснуо муда и згазио на жуљ Хероја од Фекетића. Оно што сте имали прилике да гледате на Пинку у оквиру емисије „Интервју“ било је ништа више од – добро осмишљене и одлично изрежиране – представе. Штавише – монодраме.

Да вас не збуни наступ Јоване Јоксимовић на малим екранима. Важан је био само Вучић. Који је (морам признати по реакцијама публике) успео бриљантно да вас заведе.

Но – да појасним почетну тезу, да је све ово само добро изрежирана представа:

Мало је познат податак да је недавно у Београду боравио Алистер Кемпбел – медијски маг и човек који уме да манипулише људским умовима. Спин доктор некадашњег премијера Велике Британије Тонија Блера. Надам се да нисте заборавили како се Блер нудио Вучићу да му помогне на „путу ка Европској унији“.

Зашто је дошао Кемпбел?

Зато што је владајућа странка изгубила свој рејтинг. О томе говоре и резултати истраживања провладине агенције Фактор Плус. О томе смо писали управо на порталу Колумниста крајем прошле године. Резултати истраживања за јануар су још гори од оних децембарских.

Кемпбел је дошао и зато што је рејтинг Александра Вучића озбиљно пољуљан.

Овај стручњак је очито дао прегршт саветника не само посланицима, него и тиму који ради на стратешким правцима комуникације странке.

Савети су по свој прилици сугерисали да кључна питања у парламенту поставља неко нов и неко пријатнијег изгледа – а не господин Бабић, председник посланичког клуба. Сетите се – ко је за говорницом Скупштине „преслишавао“ омбудсмана Сашу Јанковића?

Савети су подразумевали и јачу, радикалнију реторику, јер је гласачко тело странке почело да се осипа после повратка Војислава Шешеља из Хага.

Савети су се односили наравно и на медијске наступе. Уместо самозаљубљених наступа појединих министара, потребно је побудити емпатију бирача; потребно је употребљавати фразе који говоре јадни ми напредни, Србија нас не разуме, не воли нас нико, не дозвољавају нам митинге...

Савет је подразумевао и замену теза, иако су напредњаци мајстори за то. Ово спајање „случаја“ Омбудсман против Гашића и бруталних напада Фонда за хуманитарно право на генерала Диковића је одличан пример замена теза: с једне стране – државни службеник који указује на неправилности у раду државне службе; с друге стране – напад у народу омражене НВО на начелника генералштаба.

Али, требала је још нека замена теза. Још боља. Јача.

Да би тако нешто било изведено – морало се све извести на каналу провереног медијског партнера. На Пинку.

За статистику (извињавам се изманипулисаној дами) је изабрано омиљено лице национално познате водитељке, коју воле мушкарци и жене. После неколико „интервјуа“

са Драганом Ј. Вучићевићем – који је постао неприхватљив као водитељ емисије јер је угрозио у једном тренутку и државне интересе – на сцени је била Јована Јоксимовић. Њен наступ је унапред био дочекан са подсмехом. Јер – зна се на шта су личили наступи Александра Вучића и свих државних званичника у јутарњем програму Пинка. На лоше изрежирану представу.

И све је почело баш онако како смо очекивали: осмеси, разумевање, „ја сам се трудила, припремала, немојте замерити ако шта не ваља“ с једне стране и „не, не, све је супер, баш тако нам и ваља“ с друге стране.

А онда, онда је кренуло премијерово „проклизавање“ у грдњу коју је упућивао Јовани иако заправо то није радио.

Потом су (неприметно) кренули минимални сукоби. Јована се и даље држала команде „премијер је Херој, нико нема таквог хероја“. Све до тренутка када ју је Вучић трећи пут прекинуо. А водитељку која је ТВ звезда не ваља прекидати. Оне то не воле. Тада је Јована решила да заборави припремљена питања. Што су људи из СНС-а заправо – хтели. Али, да би ствар била уверљивија, требало је постићи поенту. А где је боље постићи поенту него на питањима о цензури у медијима? Баш на том питању је – баш без икаквог разлога – премијер Србије урадио наизглед несхватљиву ствар: почео је да се дере на водитељку. Директно. И безобразно. А водитељка – довољно сујетна, довољно позната и довољно звезда – то није дозволила. А премијер је чак стоички издржао њену реченицу „мислим да није пристojно да вичете на даму“.

Тада је дошло до општег оргазма у менталном стању нације:

Они који су против напредњака – били су одушевљени Јованином храброшћу.

Они који су за напредњаке – били су одушевљени тиме што ће коначно својим „непријатељима“ (читај: политичким противницима) моћи у брк да кажу - каква цензура? Где цензура кад нас и на Пинку нападају!? Поједини су, додуше, помислили како је требало да емисију води проверени кадар, пардон, водитељ. Онај – што води Тешку реч. Ионако водитеља нико не гледа. Него Хероја од Фекетића. Али, хајде, поштено, да ли заиста мислите да на телевизији Жељка Митровића, који је кум са Александром

Јулином, може да се каже и једно слово против Александра Вучића? Не.

Јована, да се разумемо: ви сте били професионални. И превазишли сте све капацитете на које су други рачунали. Али, с друге стране је био већи професионалац.

Политичар је то.

А знате шта кажу о политици. Ви сте ипак дама.

(Александар Бећић - Колумниста)